

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลกระทบของการค้าเสรีต่ออุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทย

ชื่อผู้เขียน นางสาวกนกนารัต วานิชกุล

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.เสถียร	ศรีบุญเรือง	ประธานกรรมการ
	อ.ดร.กมล	งามสมสุข	กรรมการ
	ผศ.พรทิพย์	เกียรติวิทย์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาผลกระทบของการค้าเสรีต่ออุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์หลักคือหาผลกระทบทางสวัสดิการโดยสุทธิที่เกิดกับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากการจำกัดการส่งออกโดยสมัครใจ (VERs) เพื่อนำไปวิเคราะห์หานโยบายที่เหมาะสมภายใต้สถานการณ์ก่อนและหลังการเปิดเสรีทางการค้า การศึกษานี้นอกจากจะใช้วิธีการเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายโครงสร้างของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป ข้อตกลงการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศ รวมทั้งข้อตกลงว่าด้วยการค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปของ GATT รอบอุรุกวัยแล้ว ยังใช้วิธีการเชิงปริมาณในการวิเคราะห์โดยอาศัยการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐมิติเพื่ออธิบายสมการอุปสงค์และสมการอุปทานของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปภายในประเทศ สมการอุปสงค์การนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยของประเทศในข้อตกลง MFA ทั้งจากการมีมาตรการ VERs และมีการเปิดเสรีทางการค้า รวมทั้งสมการอุปสงค์การนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยของประเทศนอกข้อตกลง MFA

ผลจากการศึกษาตลาดผู้ผลิตและผู้บริโภคเสื้อผ้าสำเร็จรูปภายในประเทศพบว่า ปริมาณการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีค่าความยืดหยุ่นต่อราคาเท่ากับ 2.1537 ส่วนปริมาณการบริโภคเสื้อผ้าสำเร็จรูปนั้นมีค่าความยืดหยุ่นต่อราคาเท่ากับ -13.44028 ในขณะที่ปริมาณการบริโภคเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้เท่ากับ 0.50586 สำหรับตลาดที่มีข้อตกลง MFA ผลการศึกษาในช่วงที่มีการค้าเสรีปรากฏว่า ตลาดสหรัฐมีค่าความยืดหยุ่นของปริมาณการ

นำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยต่อรายได้เท่ากับ 0.78125 ส่วนตลาดประชาคมยุโรป พบว่า ปริมาณการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยมีค่าความยืดหยุ่นต่อราคาเท่ากับ -22.6947 สำหรับ ช่วงที่มีมาตรการ VERs สำหรับตลาดในข้อตกลง MFA นั้นปรากฏว่า ทั้งตลาดสหรัฐฯและตลาด ประชาคมยุโรป มีค่าความยืดหยุ่นของปริมาณการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยต่อปริมาณ โควต้าที่ได้รับเท่ากับ 1.52444 และ 1.45118 ตามลำดับ ส่วนตลาดนอกข้อตกลง MFA พบว่า ปริมาณการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไทยมีค่าความยืดหยุ่นต่อราคา เท่ากับ -56.73709

การศึกษาผลกระทบทางสวัสดิการโดยสุทธิระหว่างปีที่ศึกษา จากปี 2521-2537 ซึ่งเป็นช่วงที่ไทยทำข้อตกลง MFA กับสหรัฐฯและประชาคมยุโรปนั้น ได้แบ่งออกเป็น 5 กรณี คือ กรณีที่หนึ่งสมมติให้ราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดสหรัฐฯน้อยกว่าราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาด ประชาคมยุโรปร้อยละ 5 กรณีที่สองสมมติให้ราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดสหรัฐฯเท่ากับราคา เสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดประชาคมยุโรป กรณีที่สามสมมติให้ราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดสหรัฐฯ มากกว่าราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดประชาคมยุโรปร้อยละ 5 กรณีที่สี่สมมติให้ราคาเสื้อผ้า สำเร็จรูปในตลาดสหรัฐฯมากกว่าราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดประชาคมยุโรปร้อยละ 50 และ กรณีที่ห้าคำนวณหาราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดสหรัฐฯที่ทำให้ผลได้ในรูปค่าเช่าทางเศรษฐกิจ ของไทยเท่ากับการสูญเสียค่าเช่าทางเศรษฐกิจของไทย เนื่องจากปริมาณการนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จ รูปจากไทยของสหรัฐฯไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ประกอบกับการ ศึกษาครั้งนี้ไม่มีข้อมูลตัวแปรราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดสหรัฐฯที่สังเกตได้จริง ผลการศึกษา สักรณีแรกพบว่า ในช่วงที่ไทยทำข้อตกลง MFA กับสหรัฐฯและประชาคมยุโรปนั้น ไทยต้อง สูญเสียค่าเช่าทางเศรษฐกิจโดยสุทธิมาโดยตลอดและมีมูลค่าเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเปิด เสรีทางการค้าน่าจะเกิดผลดีต่ออุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมนี้ต้องเพิ่มศักยภาพด้านการผลิตให้สูงขึ้น โดยอาศัยการพัฒนาฝีมือแรงงานและ นำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันด้านการตลาดซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในอนาคต ส่วนกรณีที่ห้าปรากฏว่า ตั้งแต่ปี 2532 เป็นต้นมา ราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปในตลาดสหรัฐฯที่ทำให้ผลได้ในรูปค่าเช่าทาง เศรษฐกิจของไทยเท่ากับการสูญเสียค่าเช่าทางเศรษฐกิจของไทยนั้นมีค่าลดลงมาโดยตลอด

จากการศึกษาการเพิ่มอัตราการเติบโตของปริมาณโควต้าตามข้อตกลง GATT ว่าด้วย การค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่กระทบต่อสวัสดิการโดยสุทธิของไทย ระหว่างปี 2538-2543 พบว่า การเพิ่มอัตราการเติบโตของโควต้าตามข้อตกลง GATT ทำให้ไทยสูญเสียค่าเช่าทาง

เศรษฐกิจโดยสุทธิลดลงทุกปี ซึ่งชี้ให้เห็นว่าภายหลังจากเปิดเสรีทางการค้าแล้วจะทำให้ไทยได้รับผลประโยชน์มากกว่าการสูญเสียผลประโยชน์

ผลจากการศึกษาสามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายได้คือ ในระหว่างปี 2544-2548 ภาครัฐควรมีการเจรจาเพิ่มอัตรากារเติบโตของโควต้าหรือเจรจาเพิ่มราคาเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ขายในประเทศของสหรัฐฯ เพื่อให้ไทยมีผลได้ในรูปค่าเช่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันภาครัฐควรมีมาตรการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดเสรีทางการค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปในปี 2549 โดยการยกระดับมาตรฐานของสินค้าที่ผลิตภายในประเทศให้เป็นสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานระดับปานกลางและคุณภาพสูง เนื่องจากปัจจุบันไทยเริ่มสูญเสียความได้เปรียบในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีคุณภาพต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆที่ก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่สำคัญของโลก เช่น ประเทศจีน นอกจากนี้ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการเจรจาการค้าระหว่างประเทศทุกระดับ ทั้งการเจรจาระดับพหุภาคีและภูมิภาค ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์ที่ดีในการเพิ่มอำนาจต่อรองเพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางการค้า

Thesis Title	The Impacts of Free Trade on the Garment Industry in Thailand		
Author	Miss Kanoknart Wanichagul		
M.Econ	Economics		
Examining Committee	Assistant Prof. Dr. Satiean Sriboonruang		Chairman
	Lecturer Dr. Kamol Ngamsomsuke		Member
	Assistant Prof. Pomtip Tianteerawit		Member

ABSTRACT

The study of the impacts of free trade on the garment industry in Thailand has main objective is to find out net welfare effect having on Thai garment industry under the Voluntary Export Restrictions (VERs) regime in order to analyze and find out the appropriate policy for the situation before and after the openness of free trade system. This research used the descriptive method to explain the structure of Thai garment industry, the content of Multi-Fibre Arrangement and an agreement on textile and clothing of GATT. Moreover, the quantitative method was also used as an analytical tool by constructing an econometric model for the explanation of a domestic garment demand, a domestic garment supply, a garment demand from Thailand of MFA country under the VERs and free trade system, and a garment demand from Thailand of other countries.

The research results showed that for domestic garment market, the supply price elasticity of the domestic garment production was equal to 2.1537. Meanwhile, the demand price elasticity of domestic garment production was equal to -13.44028 and the income elasticity of demand for domestic garment production was equal to 0.50586. In the case of free trade system in MFA market, the elasticity of imported garment quantity from Thailand with respect to income in USA market was about 0.78125. For the

EU market, the demand price elasticity of imported garment from Thailand was equal to -22.6947 . Under the VERs regime, both in the USA and the EU markets, the elasticity of imported garment quantity from Thailand with respect to received quota was equal to 1.52444 and 1.45118 respectively. In the other countries the demand price elasticity of imported garment from Thailand was about -56.73709 .

The research scenarios about net welfare effect during the study period from 1978-1994 were divided into five cases. Firstly, assumed that the garment prices in USA are less than the garment prices in EU about 5 percent. Secondly, assumed that the garment prices in USA are equal to the garment prices in EU. Thirdly, assumed that the garment prices in USA are higher than the garment prices in EU about 5 percent. Fourthly, assumed that the garment prices in USA are higher than the garment prices in EU about 50 percent. Finally, to find out the garment prices in USA which make the gain in economic rent equal the loss in economic rent. Due to the demand of garment from Thailand in USA market was not related to garment prices in Thailand and moreover, due to this research did not have the data of garment prices in USA together with the first four cases of research results showed that Thailand always has net economic rent loss and such losses are increased over time during the VERs regime. It means that, free trade system will be more benefited to Thai's garment industry. However, under the existing situation this industry have to raise their potential productivity by increasing labor skill and using new technology to reduce their production cost as well as to increase the market competitive ability. In the fifth case, it showed that the garment prices which make the gain of economic rent equal the loss of economic rent in USA was also declined over time since 1989.

The research results about the impacts of an increased quota's growth rate due to GATT which have on net welfare effect during 1995-2000 showed that such an increased growth rate due to GATT made Thailand obtained only the net economic rent loss annually. This result implied that under the free trade regime, Thailand will be gain more in benefits rather than losses.

The policy implications derived from this study are as follows. The government should try to negotiate for an increasing of quota's growth rate or try to raise the garment prices sold in the USA market in order to increase net welfare effect during 2000-2005. Furthermore, the government should be well prepare for the garment industry under free trade regime in the year 2006 through an improvement of domestic product standard to be as higher standardization level. Because of at the present, Thai garment industry is lost in their comparative advantage in low quality garment products as compared with the new emerging important garment production country of the world such as China. Moreover, the government should focus on trade negotiation issues in all level both multilateral and regional levels which is the good strategy for enhancing the bargaining power for protecting trade benefit.